

Det foreslås endvidere, at anmodningen skal være ledsaget af en udskrift af den foranstaltning, anmodningen angår, jf. *stk. 1, 1. pkt., 2. led*. Fogedretten skal dog kunne kræve en bekræftet oversættelse til dansk af udskriften fremlagt. Det påhviler i givet fald rekvisrenten at tilvejebringe oversættelsen. Det følger dog af retsplejelovens § 149, stk. 3, at en statsborger i et andet nordisk land kan indlevere dokumenter på sit eget sprog, og at det i så fald er retten, der om nødvendigt sørger for at få dokumentet oversat til dansk. Det beror på fogedrettens skøn, om en oversættelse til dansk er nødvendig. Ved udøvelsen af skønnet bør indgå, hvordan modparten stiller sig til spørgsmålet, og om retten og modparten har tilstrækkeligt kendskab til det fremmede sprog til at kunne behandle sagen uden en oversættelse til dansk af udskriften. Bestemmelsen udelukker ikke, at fogedretten accepterer en bekræftet oversættelse til f.eks. engelsk som tilstrækkelig. I relation til disse regler om oversættelse bemærkes, at henvendelser til centralmyndigheden skal være affattet på dansk eller engelsk, jf. konventionens artikel 54. Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.6.1.

Hvis rekvisrenten har bopæl i udlandet, skal der i anmodningen angives en person her i landet, til hvem meddelelser vedrørende sagen kan sendes, jf. *stk. 2*.

Fogedretten afgør ved kendelse, om anmodningen kan imødekommes, jf. *stk. 3, 1. pkt.* Hvis fogedretten imødekommer en anmodning efter konventionens artikel 24, vil fogedrettens afgørelse gå ud på, at foranstaltningen anerkendes, eller at den ikke anerkendes. Hvis fogedretten imødekommer en anmodning efter konventionens artikel 26, vil fogedrettens afgørelse gå ud på, at foranstaltningen erklæres eksigibel, således at den kan fuldbyrdes her i landet. Fogedretten kan også imødekomme en anmodning delvis, således at en foranstaltning f.eks. delvis anerkendes eller delvis erklæres eksigibel. Om betingelserne for at nægte at anerkende en foranstaltning eller nægte at erklære en foranstaltning eksigibel henvises til bemærkningerne til de foreslåede §§ 4-5.

Der foreslås ikke nærmere regler om fogedrettens behandling af disse sager, da retsplejelovens almindelige regler herom finder anvendelse. Det forudsættes imidlertid, at fogedretten giver modparten lejlighed til at udtale sig, før fogedretten træffer afgørelse. Udgangspunktet vil være, at fogedretten træffer afgørelse på skriftligt grundlag, men fogedretten kan anordne mundtlig forhandling, hvis det af særlige grunde må anses for hensigtsmæssigt. En anmodning fra begge parter om mundtlig forhandling bør normalt imødekommes.

Efter forslaget *stk. 3, 2. pkt.*, skal fogedrettens afgørelse kunne kæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 53. Dette gælder, hvad enten fogedretten har imødekommet eller afslået anmodningen. Henvisningen til kapitel 53 indebærer bl.a., at kærefristen er 4 uger, jf. retsplejelovens § 586, stk. 1. Kærebegrænsningen i retsplejelovens § 584, stk. 2, for afgørelser om udlæg for krav, der har en økonomisk værdi af højst 10.000 kr., er uden betydning, da der ikke er tale om afgørelser om udlæg.

Når fogedretten har erklæret en foranstaltning eksigibel, foregår fuldbyrdelsen af den her i landet på samme måde som ved fuldbyrdelse af en tilsvarende dansk foranstaltning, jf. konventionens artikel 28 og bemærkningerne til § 1, stk. 1. Hvis foranstaltningen angår forældremyndighed eller samvær, behandles anmodningen om fuldbyrdelse således efter reglerne i retsplejelovens § 536. Sådanne anmodninger er fritage for retsafgift. Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.4.4.

Endvidere kan der være mulighed for tvangsfuldbyrdelse gennem fogedretten af foranstaltninger vedrørende barnets formue. For sådanne anmodninger skal der betales retsafgift. Endelig er det efter § 48 i lov om social service kommunen, der – eventuelt med politiets bistand – fuldbyrder afgørelser i sociale sager.

Til § 7

(lov om forældremyndighed og samvær)

Til nr. 1 (§ 3)

Det foreslås, at den gældende bestemmelse i § 3 lov om forældremyndighed og samvær om samtykke til barnets udrejse i tilfælde af tvist om forældremyndigheden præciseres, således at det klart fremgår af bestemmelsen, at kravet om samtykke også gælder, når en forælder tilbageholder et barn i udlandet mod den anden forældremyndighedsindehavers ønske.

Så længe forældrene har fælles forældremyndighed, skal de i fællesskab træffe bestemmelse om barnets forhold, herunder om barnet skal bo eller opholde sig i udlandet.

Når forældrene er uenige om, hvem af dem, der skal have forældremyndigheden alene, skal de begge efter den gældende § 3 i lov om forældremyndighed og samvær give samtykke til, at barnet forlader landet. Kravet om samtykke gælder, hvis der er anlagt en retssag om forældremyndighed eller taget initiativ hertil, f.eks. ved at ansøge om fri proces, eller hvis det på anden måde konstateres, at forældrene er uenige om for-